

Sygn. akt IV P 1/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska - Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. w O. (...)

na rozprawie sprawy z powództwa Ł. S. (1)

przeciwko Aresztowi Śledczemu w O.

o ustalenie wypadku przy pracy

I. ustala, że zdarzenie z września 2014 r. podczas szkolenia Ł. S. (1), któremu uległ powód Ł. S. (1) stanowiło wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w służbie więziennej,

II. zasądza od pozwanego Aresztu Śledczego w O. na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IV P 1/16

UZASADNIENIE

Powód Ł. S. (1) w pozwie skierowanym przeciwko Aresztowi Śledczemu w O. wniósł o ustalenie, że uszkodzenie ciała w postaci naderwania mięśnia trójgłowego ramienia prawego stanowiło wypadek pozostający w związku ze służbą wojskową.

W uzasadnieniu powód wskazał, że 31.08.2014r. pojechał na szkolenie do S.. Podczas szkolenia były zajęcia z samoobrony. Na jednych z zajęć były chwyt- odrywanie od krat pociągnięciem tricepsa w dół. Po tym chwycie poczuł ból w prawym przedramieniu. O swoich dolegliwościach bólowych powiedział P.S.. Po pewnym czasie zauważył guz na prawym przedramieniu. W połowie października udał się do lekarza. O swoich dolegliwościach powiedział dowódcy zmiany G. R.. Leżał w szpitalu gdzie zrobiono punkcję krwiaka i zrobiło się zapalenie. 22.12.2014r. operacyjnie zdrenowano krwiaka.

Na rozprawie w dniu 17.11.2016r. powód sprecyzował, że wnosi o ustalenie, że zdarzenie jest wypadkiem w związku ze służbą.

W odpowiedzi na pozew Areszt Śledczy w O. wniósł o oddalenie powództwa.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazano na przeprowadzone postępowanie wypadkowe przez Komisję powypadkową podczas, którego przesłuchano świadków wnioskowanych przez powoda, odebrano oświadczenie

od(...) D. (...) K. (...) Ośrodka (...) w K.. W protokole powypadkowym stwierdzono, że powód doznał urazu barku i ramienia prawego, co stanowi fakt bezsporny. Zgromadzony materiał nie neguje zaistnienia urazu jednak nie pozwala stwierdzić, że do urazu doszło w sposób nagły oraz w związku z pełnieniem służby. Zdaniem pozwanego zebrana dokumentacja nie pozwala jednoznacznie ustalić miejscowego i czasowego związku z wykonywaną pracą. W omawianym przypadku nie sposób bezspornie ustalić dzień doznania urazu, jak również nie sposób zaprzeczyć, że powstanie krwiaka było procesem długotrwałym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód od 01.08.2014r. jest funkcjonariuszem Służby Więziennej Aresztu Śledczego w O.. W okresie od 31.08.2014r. do 19.09.2014r. był słuchaczem kursu przygotowawczego szkolenia wstępnego funkcjonariuszy Służby Więziennej zorganizowanego w Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej w K. Oddział (...) w S.. Po zakończeniu szkolenia, od 20.09.2014r. powód pełnił obowiązki służbowe na stanowisku strażnika w Oddziale Zewnętrznym AŚ w O.. Od 23.12.2014r. przebywał na zwolnieniu lekarskim.

(bezsporne)

Podczas szkolenia w S. uczestnicy odbywali zajęcia teoretyczne i praktyczne. Początkowo głównie były to zajęcia teoretyczne, a następnie praktyczne. Ćwiczone w parach. Powód wykonywał zadania z P. S.. Jednym z ćwiczeń było odrywanie partnera od krat poprzez złapanie i pociągnięcie pod ramionami dwóch rąk tak aby człowiek trzymający się krat puścił je. W wyniku tego ćwiczenia powód poczuł ból, jak ukłucie igłami pod ramieniem. Po tym ćwiczeniu powód zaczął narzekać na ból prawego barku. Prosił partnera aby podczas ćwiczeń zwracał uwagę na prawą rękę powoda. Po zakończeniu szkolenia i powrocie do czynnej służby Ł. S. pokazywał m.in. swemu przełożonemu G. R. (2) zgrubienie na wysokości ramienia oraz uskarżał się na ból ręki. W październiku 2014r. powód udał się do lekarza pierwszego kontaktu i na jego zlecenie w listopadzie wykonano badania USG. Na początku grudnia wykonano punkcję w Szpitalu w I. i ewakuowano krwiak. 23.12.2014r. przeprowadzono nacięcie ropnia ramienia prawego, przeprowadzono drenaż i płukanie.

W sprawie została sporządzona opinia biegłego chirurga, w której stwierdzono u odwołującego:

- stan po przebytych urazach prawego stawu barkowego w wieku 14 lat-zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu barkowego o etiologii pourazowej. Stan po dwóch zabiegach artroskopowych w 2000 i 2014r.
- przebyty krwiak urazowy ramienia prawego leczony nacięciami z jałowymi dwukrotnymi posiewami bez następstw.

(dowód: pismo k. 40,dokumentacja wypadkowa k. 41-60, dokumentacja medyczna k. 61-109, 144-145, 152-213, zeznania świadków R. P. k. 135v, P.S. k. 135v-136, G. R. k. 136-136v, przesłuchanie powoda Ł. S. k. 136v-137v, opinia biegłego k. 214-218, 238-240)

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda w zakresie ustalenia wypadku w związku z pozostawaniem w służbie, w ocenie Sądu, zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dokonał swoich ustaleń w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, na który składały się zarówno zeznania świadków, przesłuchanie powoda, dowód z dokumentacji medycznej oraz opinie biegłego. Zgromadzone dowody nie były kwestionowane przez strony co do swojej prawdziwości, a zdaniem Sądu są wiarygodne i pozwalają na poczynienie niezbędnych w sprawie ustaleń wzajemnie się uzupełniając.

Zgodnie z art. 118 ust. 2 ustawy z 09.04.2010r. o Służbie Więziennej za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Służbie Więziennej uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które zaszło podczas lub w związku z:

- 1) wykonywaniem obowiązków służbowych albo poleceń przełożonych;
- 2) wykonywaniem czynności w interesie służby, nawet bez polecenia przełożonych;
- 3) uczestnictwem w obowiązkowych zajęciach związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych i sprawności fizycznej funkcjonariuszy;
- 4) wykonywaniem funkcji lub zadań zleconych przez działający w Służbie Więziennej związek zawodowy funkcjonariuszy albo organizacje zawodowe lub społeczne;
- 5) ratowaniem ludzi lub ich mienia z groźącego niebezpieczeństwa albo ratowaniem mienia Skarbu Państwa przed zniszczeniem lub zagarnięciem;
- 6) udzielaniem przedstawicielowi organu państwowego pomocy przy spełnianiu przez niego czynności urzędowych;
- 7) odbywaniem bezpośredniej drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w pkt 1–6.

Należy podkreślić, iż strona pozwana nie kwestionowała faktu powstania urazu u powoda a także odbywania przez niego szkolenie w S. od 31.08.2014r. do 19.09.2014r. Zdaniem pozwanego brak było podstaw do jednoznacznego ustalenia miejscowego i czasowego związku urazu z wykonywaną pracą, a tym samym nie sposób bezspornie wskazać czasu i miejsca doznania urazu.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego twierdzenia. Bez wątplenia powód odbywał szkolenie przygotowawcze we wskazanym okresie. Jednoznacznie zeznał, że podczas ćwiczeń odrywania od krat doszło do szarpnięcia powodującego ból w prawym ramieniu. Opisał przebieg ćwiczenia. Faktem jest, że nie było świadka, który potwierdziłby bezpośrednio, że w tych okolicznościach doszło do zdarzenia wypadkowego. Nie mniej jednak, P.S. potwierdził odbywanie powyższego ćwiczenia, albowiem również uczestniczył w przedmiotowym szkoleniu i był w parze z powodem. Opisał na czym ćwiczenie polegało, co było zgodne z twierdzeniami powoda. Również R. P. i G. R. zeznali, iż powód, po powrocie ze szkolenia, wskazywał na problemy z prawym barkiem, pokazując narosły guz. Tym samym ważna w sprawie była opinia biegłego, który miał m.in. ocenić czy do urazu powoda mogło dojść w okolicznościach opisanych przez Ł. S.. W opinii swej biegły przede wszystkim bardzo dokładnie opisał stan zdrowia powoda wskazując na schorzenia, na które cierpiał badany jako 14-latek. Jednocześnie stwierdził, iż u powoda powstał krwiak (w momencie badania: przebyty krwiak) pourazowy ramienia prawego leczony nacięciami. Biegły analizując okoliczności sprawy uznał, że wersja wskazywana przez powoda powstania urazu jest najbardziej prawdopodobna. Jednocześnie po przeanalizowaniu wyników badań laboratoryjnych znajdujących się w dokumentacji medycznej nie stwierdził odchylenia od normy w czynnikach krzepnięcia krwi, jak i w samej morfologii krwi, a więc nie występują u powoda czynniki wewnętrzne predestynujące go do powstania krwiałków, a tym samym nie ma czynników wewnętrznych, jak i mieszanych powstania stwierdzonego urazu.

Reasumując, należy stwierdzić, że do zdarzenia doszło podczas wykonywania ćwiczeń- konkretnie odrywania powoda przez partnera od krat poprzez złapanie osoby pod ramionami z silnym uciskiem- w trakcie szkolenia, które odbywało się w okresie od 31.08.2014r. do 19.09.2014r. w S.. W związku z tym, iż co najmniej w pierwszym tygodniu szkolenia dominowały głównie zajęcia teoretyczne, do wypadku doszło we wrześniu 2014r.

Dlatego też, opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, Sąd uznał, że zdarzenie z września 2014r. podczas szkolenia wstępnego powoda w S. należy uznać za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w służbie więziennej. O powyższym orzeczono po myśli art. 118 ust. 2 pkt3 ustawy z dnia 09.04.2010r. o Służbie Więziennej w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc .

SSR G.Gizewska-Rozmus